

Hauch: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det samme Udvalg, Udvalget angaaende Forslag til Lov om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps og en Statsmarine.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1930 vedtaget Udkast til Konvention angaaende tvungent eller pligtmæssigt Arbejde.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 2357).

Sagen sattes til Forhandling.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig at forelægge Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1930 vedtaget Udkast til Konvention angaaende tvungent eller pligtmæssigt Arbejde. Der findes jo her i Landet kun i ringe Omfang pligtmæssigt Arbejde, efter at Loven af 20. December 1929 i det væsentlige har ophævet det Pligtarbejde, der tidligere fandt Sted, og de Former, der endnu vil bestaa her i Landet for Pligtarbejde, vil ikke falde ind under tvungent eller pligtmæssigt Arbejde i Konventionens Forstand, idet dette ifølge Konventionens Artikel 2 b. ikke omfatter Arbejde eller Bistandsydelse, der indgaar som Led i de normale Borgerpligter, der paahviler Borgerne i et fuldt ud selvstyrende Land; og da der heller ikke fra Grønlands Styrelse har været rejst nogen Indvending mod at ratificere Konventionen, saa tillader jeg mig, da Socialministeriet maa anse det for ønskeligt, at Danmark kommer noget højere op i Rækken, end vi er i Øjeblikket, med Hensyn til Ratificering af disse Konventioner, at anbefale dette Forslag til Rigsdagsbeslutning til hurtig Vedtagelse i det høje Ting.

Rs. Nielsen: Det er ofte fremhævet, at Danmark, hvad Sociallovgivning angaar, er langt foran en Mængde andre Lande Verden over, og naar vi læser Bemærkningerne til det foreliggende Forslag igennem, bliver det meget stærkt understreget, at dette er Tilfældet, hvad disse Spørgsmaal angaar, idet det fremgaar af Bemærkning-

gerne, at netop det Pligtarbejde, som dette Forslag omhandler, overhovedet ikke findes indenfor vore Landegrænser. Jeg skal ikke have det mindste imod, at vi er med til at fremme dette Forslag, og naar vi vil gøre det, er det med den samme Begrundelse, som er fremført fra Ministeriets Side ved Forelæggelsen: at det er en moralsk Støtte, som den danske Stat herigennem yder til Fremme af en Lovgivning, som vi for længst har gennemført. Men da det drejer sig om et Spørgsmaal, der ikke alene berører vort Land, men ogsaa andre Lande, vil jeg alligevel finde det ønskeligt, at et saadant Forslag henvises til Prøvelse i et Udvalg, for at der om muligt kan skaffes Oplysninger, som kan være af Betydning for Fremme af Sagen, og jeg skal senere tillade mig at foreslaa et saadant Udvalg nedsat, da jeg ved, man fra anden Side ønsker, at et Udvalg skulde arbejde med Sagen. Det er kun glædeligt, at det internationale Samarbejde giver sig Udtryk paa saa mange Maader, virkende for at skabe bedre sociale Forhold Verden over, og Danmark skulde ikke være den Nation, som holder tilbage, hvad dette Arbejde angaar. Med det som Baggrund mener jeg, at vi fra vor Side vil være med til at fremme Forslaget, men vi ønsker det altsaa henvist til et Udvalg.

Carl F. Madsen: Den Konvention, som det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning foreslaar ratificeret, var til Behandling i Genève paa Arbejdskonferencen i Fjor, hvor den efter en indgaaende Behandling blev vedtaget ganske enstemmigt. Ifølge Artikel 2 skal Udtrykket „tvungent eller pligtmæssigt Arbejde“ i Konventionens Forstand betegne „ethvert Arbejde eller enhver Bistandsydelse, der kræves af en Person under Trusel om en hvilken som helst Straf, og til hvilket den paagældende Person ikke har tilbudt sig frivilligt“. Det er dog i Artikel 2 nærmere præciseret, hvilke Arbejder eller Bistandsydelsers Udtryk „tvungent eller pligtmæssigt Arbejde“ ikke omfatter. Det siges saaledes i Punkt b, at undtaget er „ethvert Arbejde eller Bistandsydelse, der indgaar som Led i de normale Borgerpligter, der paahviler Borgerne i et fuldt ud selvstyrende Land“. Naar man studerer Konventionen igennem og sammenholder den med Loven af 20. December 1929 om Pligtarbejde, maa man i øvrigt komme til det samme Resultat, som er anført i Bemærkningerne til Forslaget, at dette Forslag i og for sig kun har meget ringe Betydning for vort Land. Det Pligtarbejde, som nu er tilbage her, er ikke af en